

**Інформаційний документ
про стандартний страховий продукт
«СТРАХУВАННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ВЛАСНИКІВ
НАЗЕМНИХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ»
«СТРАХУВАННЯ ОСЦПВВНТЗ «АВТОЦИВІЛКА»**

Цей документ містить загальну інформацію про страховий продукт та не є пропозицією щодо укладення договору страхування. Зазначена інформація потрібна для розуміння сутності, ризиків, потенційних вигод та збитків цього продукту і допомагає порівняти його з іншими продуктами.

№ з/п	Вид інформації	Зміст
1	2	3
1	1. Інформація про страховика	
2	Найменування страховика, код за Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України	ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО АКЦІОНЕРНА СТРАХОВА КОМПАНІЯ «СКАРБНИЦЯ», код ЄДРПОУ – 13809430
3	Номер і дата витягу з Реєстру	Витяг із Державного реєстру фінансових установ, зареєстрований Національним Банком України 23.04.2024 року за № 27-0024/31523
4	Місцезнаходження страховика	79005, м. Львів, вул. Саксаганського, 5
5	Адреса офіційного веб-сайту страховика	http://skarbnysia.ua/
6	2. Основні умови страхового продукту	
7	Клас страхування та опис страхового продукту	Клас страхування 10 - «Страхування відповідальності, яка виникає внаслідок використання наземного транспортного засобу (у тому числі відповідальності перевізника)». Стандартний страховий продукт «Обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів – внутрішній договір страхування (страхування у відповідності із Законом України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» № 3720-ІХ від 21 травня 2024 року)».
		Об'єктом страхування за договором обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності є відповідальність за шкоду, заподіяну внаслідок використання забезпеченого транспортного засобу особою, цивільно-правова відповідальність якої застрахована, життю, здоров'ю та/або майну потерпілих осіб внаслідок настання страхового випадку.

8	Страхові ризики та обмеження страхування	Страховими ризиками є: Страхування за умовами Страхового продукту спрямоване на забезпечення здійснення виплати за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю та/або майну потерпілих осіб під час використання наземних транспортних засобів в Україні. Умовами Страхового продукту визначено умови надання страхового покриття за ризиком страхування відповідальності власників наземних транспортних засобів, що здійснюється відповідно до Закону «Про ОСЦПВ» в межах Класу страхування 10 «Страхування відповідальності, яка виникає внаслідок використання наземного транспортного засобу (у тому числі відповідальності перевізника)». Подія, на випадок виникнення якої проводиться страхування, це: Дорожньо-транспортна пригода за участю забезпеченого транспортного засобу, внаслідок якої у особи, цивільно-правова відповідальність якої застрахована, виник обов'язок відшкодувати шкоду, заподіяну життю, здоров'ю та/або майну потерпілих осіб. За умовами Страхового продукту ризик характеризується обов'язком страховика за визначену договором страхування плату (страхову премію) здійснити страхову виплату відповідно до вимог законодавства у сфері обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів шляхом відшкодування шкоди, заподіяної особою, відповідальність якої застрахована, потерпілій третій особі та/або її майну внаслідок настання події, на випадок виникнення якої проводиться страхування (страхового ризику), під час використання (експлуатації) зазначеного в договорі страхування наземного транспортного засобу. Страховим випадком за договором обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності є дорожньо-транспортна пригода за участю забезпеченого транспортного засобу, внаслідок якої у особи, цивільно-правова відповідальність якої застрахована, виник обов'язок відшкодувати шкоду, заподіяну життю, здоров'ю та/або майну потерпілих осіб. Обмеження страхування: 1) Умови страхування за даним продуктом визначаються у відповідності до умов Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» № 3720-IX від 21 травня 2024 року (по тексту або далі – Закон «Про ОСЦПВ», Закон) та інших нормативно-правових актів Регулятора (НБУ) та МТСБУ; 2) Договір страхування укладається за встановленою формою, визначеної згідно законодавства. Інші обмеження встановлені згідно умов договору страхування та Загальних умов Страхового продукту «Обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів – внутрішній договір страхування (страхування у відповідності із Законом України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних
---	--	---

		транспортних засобів» № 3720-IX від 21 травня 2024 року)» «ОСЦПВВНТЗ» за Класом страхування 10: «Страхування відповідальності, яка виникає внаслідок використання наземного транспортного засобу (у тому числі відповідальності перевізника)» (по тексту або далі – Загальні умови Страхового продукту, ЗУСП).
9	Територія та строк дії договору страхування	Внутрішні договори страхування діють виключно на території України. Дія Договору страхування не поширюється на території з обмеженим покриттям (незаконно окуповані та/або відчужені території, в тому числі Автономна Республіка Крим, зони бойових дій та зони військових конфліктів, а також на території проведення антитерористичної операції та території, які тимчасово окуповані Російською Федерацією, відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» та Наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22 грудня 2022 року № 309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» зі змінами та доповненнями на момент події, що має ознаки страхового випадку, а у разі їх скасування - інших аналогічних нормативних актів чинного законодавства. У будь-якому разі дія Договору не поширюється на території, що офіційно оголошені зонами бойових дій, воєнних конфліктів. зонами, що підпадають під санкції ООН. Мінімальний та максимальний строк дії договору, період(и) страхування, умови та порядок продовження строку дії договору: Можливий строк дії договору. Строк страхування визначається в договорі страхування та не може бути меншим мінімального строку дії договору або більшим максимального строку дії договору: внутрішній договір страхування укладається строком на шість місяців або один рік, крім випадків, передбачених абзацом другим цього підпункту. Укладення внутрішнього договору страхування на строк менше шести місяців (строком на 15 календарних днів, 21 календарний день, один місяць, два місяці, три місяці, чотири місяці, п'ять місяців) допускається виключно щодо транспортного засобу: 1) незареєстрованого відповідно до Закону України «Про дорожній рух» - на час до його реєстрації; 2) який тимчасово перебуває на території України та зареєстрований в іноземній державі, - на час його перебування на території України.
		Строк дії договору може бути продовжено шляхом укладення наступного (нового) договору страхування. Період страхування дорівнює строку дії договору страхування. Внутрішній договір страхування набирає чинності з дати і часу початку строку його дії, визначених таким договором, але не раніше дати і часу внесення запису про такий договір до Єдиної централізованої бази даних, та припиняється о 24 годині дати, визначеної таким договором як дата припинення строку дії договору.

10	Розмір страхової суми (ліміту відповідальності)	Згідно умов Закону України «Про страхування», страхова сума – це грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов договору страхування та/або законодавства зобов'язаний провести страхову виплату в разі настання страхового випадку. У разі настання страхового випадку страховик зобов'язаний здійснити страхову виплату в межах страхової суми відповідно до Закону. За умовами Страхового продукту розміри страхових сум та ліміти відповідальності за внутрішніми договорами страхування встановлюються згідно умов Закону «ОСЦПВ» (стаття 14 Закону з урахуванням Прикінцевих та перехідних положень Закону) за шкоду, заподіяну: 1) життю та здоров'ю потерпілих осіб; 2) майну потерпілих осіб. Згідно умов Прикінцевих та перехідних положень Закону до введення в дію частини другої статті 14 Закону розмір страхової суми становить: 1) за шкоду, заподіяну життю та здоров'ю потерпілих осіб: - з дня введення в дію цього Закону - 500 тисяч гривень на одну потерпілу особу та 5 мільйонів гривень на один страховий випадок незалежно від кількості потерпілих осіб; - з 1 січня 2026 року, але не раніше 1 січня року, наступного після року припинення чи скасування воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, - 1 мільйон гривень на одну потерпілу особу та 20 мільйонів гривень на один страховий випадок незалежно від кількості потерпілих осіб; - з 1 січня року, наступного після року вступу України до Європейського Союзу, - 10 мільйонів гривень на одну потерпілу особу та 50 мільйонів гривень на один страховий випадок незалежно від кількості потерпілих осіб; - з 1 січня другого року після року вступу України до Європейського Союзу - 20 мільйонів гривень на одну потерпілу особу та 100 мільйонів гривень на один страховий випадок незалежно від кількості потерпілих осіб; - з 1 січня третього року після року вступу України до Європейського Союзу - 32 мільйони гривень на одну потерпілу особу та 160 мільйонів гривень на один страховий випадок незалежно від кількості потерпілих осіб; 2) за шкоду, заподіяну майну потерпілих осіб: - з дня введення в дію Закону - 250 тисяч гривень на одну потерпілу особу та 1,25 мільйона гривень на один страховий випадок незалежно від кількості потерпілих осіб;
----	---	---

		- з 1 січня 2026 року, але не раніше 1 січня року, наступного після року припинення чи скасування воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, - 2 мільйони гривень на один страховий випадок незалежно від кількості потерпілих осіб; - з 1 січня року, наступного після року вступу України до Європейського Союзу, - 10 мільйонів гривень на один страховий випадок незалежно від кількості потерпілих осіб; - з 1 січня другого року після року вступу України до Європейського Союзу - 16 мільйонів гривень на один страховий випадок незалежно від кількості потерпілих осіб; - з 1 січня третього року після року вступу України до Європейського Союзу - 32 мільйони гривень на один страховий випадок незалежно від кількості потерпілих осіб. Національний банк України згідно умов Закону здійснює перерахунок розмірів страхових сум за внутрішніми договорами страхування відповідно до індексу споживчих цін та затверджує їх своїм нормативно-правовим актом. Розміри страхових сум, кратні 50 тисячам гривень, встановлюються Національним банком України у гривні станом на 1 жовтня року, в якому здійснено перерахунок, та починають застосовуватися для всіх внутрішніх договорів страхування, укладених з 1 січня року, наступного за роком здійснення перерахунку, та оприлюднюються на веб-сайті МТСБУ та веб-сайтах страховиків. Всі умови визначаються відповідно до Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» № 3720-IX від 21 травня 2024 року.
11	Франшиза	Згідно вимог законодавства за договором обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності застосування франшизи забороняється.
12	Розмір страхової премії / страхового тарифу	Розмір страхової премії за договором обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності визначається Страховиком самостійно на підставі методики розрахунку страхового тарифу за відповідним страховим продуктом, розробленої та затвердженої Страховиком з дотриманням вимог законодавства у сфері страхування, у тому числі з урахуванням потреби забезпечення виконання вимог законодавства щодо платоспроможності страховика, формування гарантійних фондів МТСБУ та інших встановлених законодавством вимог. Під час визначення розміру страхової премії Страховик може враховувати історію дорожньо-транспортних пригод з вини Страхувальника та/або власника (власників) транспортного засобу (транспортних засобів) за обов'язковим страхуванням цивільно-правової відповідальності.

Розмір базового страхового платежу, перелік, значення коригуючих коефіцієнтів та порядок їх застосування затверджуються Страховиком у відповідній методиці. За умовами Страхового продукту Страховик розраховує і визначає страхову премію (страховий платіж), що застосовується в умовах договору страхування, на умовах затвердженої Страховиком чинної редакції Тарифної політики (методики розрахунку страхових тарифів) за Страховим продуктом «Обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів – внутрішній договір страхування (страхування у відповідності із Законом України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів»)» «ОСЦПВВНТЗ». Визначення розміру страхового платежу залежить від типу ТЗ (В1, В2, В3, В4, В5, С1 тощо), місця реєстрації (проживання) власника транспортного засобу (фізичної особи) або місцезнаходження юридичної особи відповідно до документу про реєстрацію ТЗ, сфери використання ТЗ, строку дії договору (1 рік чи інший дозволений строк (15 днів тощо)) та відповідних коригуючих коефіцієнтів, які застосовуються при необхідності та враховують відомості, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, та/або інформацію про інші обставини, що враховуються під час визначення розміру страхової премії за договором обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності.

Особливості визначення розміру страхової премії для окремих категорій фізичних осіб. Згідно умов Закону (стаття 13 Закону) розмір страхової премії за внутрішнім договором страхування зменшується на 50 відсотків для страхувальника, який є:

1) громадянином України - учасником бойових дій, постраждалим учасником Революції Гідності, учасником війни, особою з інвалідністю II групи, особою, яка постраждала внаслідок Чорнобильської катастрофи, віднесеною до I або II категорії, пенсіонером, - щодо транспортного засобу, який має робочий об'єм двигуна до 2500 сантиметрів кубічних або потужність електродвигуна до 100 кіловат включно та належить йому на праві власності, за умови керування таким транспортним засобом виключно страхувальником або особою, яка також належить до категорій, визначених цією частиною, та використання транспортного засобу без мети надання платних послуг з перевезення пасажирів та/або вантажу;

громадянином України - особою з інвалідністю I групи, - щодо транспортного засобу, який має робочий об'єм двигуна до 2500 сантиметрів кубічних або потужність електродвигуна до 100 кіловат включно та належить йому на праві власності (володіння), за умови керування таким транспортним засобом виключно страхувальником або іншою особою за присутності страхувальника, або особою, яка також належить до категорій, визначених цією частиною, та використання транспортного засобу без мети надання платних послуг з перевезення пасажирів та/або вантажу.

Вищевказане зменшення розміру страхової премії, згідно умов Закону, може бути застосовано одночасно лише щодо одного транспортного засобу страхувальника.

		2) У разі порушення умов використання транспортного засобу, щодо якого укладено внутрішній договір страхування відповідно до частин першої і другої статті 13 Закону, у Страховика (МТСБУ) виникає право зворотної вимоги до особи, відповідальної за заподіяння шкоди, відповідно до пункту 4 частини першої статті 37 Закону. 3) Страховик за внутрішніми договорами страхування, укладеними з урахуванням особливостей, визначених статтею 13 Закону, має право на отримання компенсації з Державного бюджету України у розмірі не більше страхової премії за внутрішнім договором страхування, укладеним на умовах, передбачених частиною першою цієї статті, у випадках та в порядку, встановлених Кабінетом Міністрів України. Кабінет Міністрів України може встановлювати особливості визначення розміру страхової премії на відповідний рік для інших, ніж зазначені у частині першій цієї статті, категорій фізичних осіб, за умови що у Державному бюджеті України на відповідний рік передбачені захищені видатки бюджету для компенсації страховикам неотриманої страхової премії (частини страхової премії).
13	Порядок та строки сплати страхової премії	Страхова премія сплачується в повному обсязі до або під час укладання договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності.
14	Обов'язки сторін	Страховик зобов'язаний: - ознайомити Страхувальника з умовами Договору страхування та ЗУСП; - надавати роз'яснення з усіх питань, що виникають у Страхувальника за умовами Договору страхування; - у разі настання страхового випадку здійснити страхову виплату або виплату страхового відшкодування у передбачений договором або Законом «Про ОСЦПВ» строк; - забезпечувати збереження інформації, що становить таємницю страхування, з урахуванням вимог Закону «Про страхування»; - виконувати інші обов'язки, передбачені Законом «Про ОСЦПВ» або іншими нормативно правовими актами, якими регламентується обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, що здійснюється відповідно до Закону «Про ОСЦПВ». Страхувальник зобов'язаний: сплачувати страхову премію у порядку та строки, встановлені договором страхування; протягом строку дії договору страхування повідомляти Страховика про будь-яку зміну обставин, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику (визначення ймовірності та вірогідності настання страхового випадку та розміру можливих збитків), та/або інших обставин, що впливають на розмір страхової премії за договором страхування;

		інформувати Страховика про настання події, що має ознаки страхового випадку, у порядку та строки, визначені договором страхування; - вживати заходів для запобігання настанню страхового випадку та зменшення наслідків страхового випадку; - вживати заходів для забезпечення Страховику можливості скористатися правом вимоги до особи, винної у заподіянні збитків, надавати Страховику всі необхідні документи та повідомляти інформацію, необхідну для реалізації Страховиком права вимоги до винних осіб, що спричинили настання страхового випадку; - виконувати інші обов'язки, передбачені договором страхування або Законом «Про ОСЦПВ».
15	Підстави та порядок припинення дії договору страхування	Зміни до договору можуть бути внесені виключно шляхом оформлення нового страхового поліса. Чинність договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності у разі зміни власника забезпеченого транспортного засобу (стаття 16 Закону): 1. У разі зміни власника забезпеченого транспортного засобу в результаті його правомірного відчуження договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності зберігає чинність до закінчення строку його дії, а права та обов'язки Страхувальника переходять до нового власника зазначеного транспортного засобу. 2. У разі смерті Страхувальника - фізичної особи його права та обов'язки за договором обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності переходять до особи, яка одержала транспортний засіб, зазначений у такому договорі, у спадок та/або яка у випадку, передбаченому Цивільним кодексом України, вважається особою, яка прийняла спадщину. Право на отримання частини страхової премії у разі дострокового припинення договору страхування у зв'язку із смертю Страхувальника - фізичної особи переходить до особи, яка одержала транспортний засіб, зазначений у такому договорі, у спадок та/або яка у випадку, передбаченому Цивільним кодексом України, вважається особою, яка прийняла спадщину. 3. У разі зміни власника забезпеченого транспортного засобу новий власник зобов'язаний протягом 15 календарних днів з дня набуття права власності на транспортний засіб письмово повідомити про це Страховика та надати страховику свої особисті дані. Укладення внутрішнього договору страхування щодо одного і того самого забезпеченого транспортного засобу достроково припиняє дію попереднього внутрішнього договору страхування, укладеного щодо такого транспортного засобу, з дати і часу набрання чинності новим договором. Дія договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності достроково припиняється:

		1) за згодою страхувальника та страховика з ініціативи будь-якої із сторін; 2) в односторонньому порядку за письмовою вимогою страхувальника у випадку, передбаченому частиною другою статті 15 Закону; 3) у випадку, передбаченому частиною десятою статті 11 Закону. Дія договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності не може бути припинена достроково за вимогою страховика, крім випадків, встановлених законом. У разі подання страхувальником письмової вимоги про дострокове припинення договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності у зв'язку з виходом забезпеченого транспортного засобу з володіння страхувальника проти його волі або знищення такого транспортного засобу дія такого договору припиняється з дня отримання страховиком такої вимоги. У разі дострокового припинення внутрішнього договору страхування відповідно до пункту 3 частини першої статті 15 Закону Страхувальник протягом трьох років з дати дострокового припинення внутрішнього договору страхування має право звернутися до Страховика із заявою про повернення частини страхової премії, а Страховик зобов'язаний повернути Страхувальнику частину страхової премії протягом 30 днів з дня отримання ним відповідної заяви. Дострокове припинення договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності відповідно до пункту 1 частини першої статті 15 Закону здійснюється у порядку, встановленому Законом України «Про страхування». У разі дострокового припинення договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності відповідно до пунктів 1 - 3 частини першої статті 15 Закону Страховик зобов'язаний повернути страхувальнику страхову премію (її частину) у розмірі, визначеному відповідно до Закону України «Про страхування». У разі дострокового припинення договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності відповідно до пунктів 1 і 2 частини першої статті 15 Закону Страховик зобов'язаний забезпечити внесення до Єдиної централізованої бази даних (ЦБД МТСБУ) інформації про факт, дату і час припинення строку дії такого договору страхування не пізніше дати і часу припинення дії такого договору. Згідно умов статті 15 Закону у разі дострокового припинення внутрішнього договору страхування відповідно до пункту 3 частини першої статті 15 МТСБУ зобов'язано під час внесення до Єдиної централізованої бази даних (ЦБД МТСБУ) інформації про укладення нового договору забезпечити одночасне відображення інформації про дату і час припинення строку дії попереднього договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності та її надсилання (передавання) страховику, з яким укладено такий договір. Страховик за достроково припиненим внутрішнім договором страхування повідомляє про дострокове припинення такого договору страхувальника за таким договором (якщо страхувальник є іншим, ніж страхувальник за новим договором).
--	--	---

		У разі дострокового припинення договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, укладеного в паперовій формі, Страхувальник зобов'язаний повернути страховику страховий поліс. Усі заяви і вимоги, пов'язані з укладенням та розірванням договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, складаються у письмовій формі, у тому числі у формі електронного документа, відповідно до законодавства. Інші умови встановлюються згідно з Законом «Про ОСЦПВ» та іншим законодавством України. Право споживача на відмову від договору страхування, передбачене статтею 107 Закону України «Про страхування». Відповідні умови закону: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1909-20#Text
16		3. Здійснення страхових виплат
17	Порядок дій у разі настання події, що має ознаки страхового випадку	Дії у разі настання дорожньо-транспортної пригоди (стаття 31 Закону): 1. У разі настання дорожньо-транспортної пригоди водій, причетний до такої пригоди, зобов'язаний: 1) дотримуватися передбачених Правилами дорожнього руху обов'язків водія, причетного до дорожньо-транспортної пригоди; 2) вжити заходів з метою запобігання чи зменшення шкоди у подальшому; 3) повідомити іншим особам, причетним до дорожньо-транспортної пригоди, свої прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), місце проживання, назву та місцезнаходження страховика, з яким укладено договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності щодо транспортного засобу, яким він керував, та надати відомості про чинний договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності; 4) не пізніше трьох робочих днів з дня настання дорожньо-транспортної пригоди повідомити про дорожньо-транспортну пригоду страховика, з яким укладено договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності щодо транспортного засобу, яким він керував (у випадках, передбачених частиною першою та пунктом 3 частини другої статті 43 Закону, - МТСБУ), а також надати відомості про місцезнаходження такого транспортного засобу та пошкодженого майна, контактний телефон та адресу, у тому числі електронну, для листування. Якщо водій з поважних причин не мав змоги виконати такі дії, він має підтвердити це документально. 2. У разі настання контактної (наявне зіткнення) дорожньо-транспортної пригоди за участю лише двох забезпечених транспортних засобів, за умови заподіяння шкоди майну виключно у вигляді пошкодження (знищення) транспортного засобу, незаподіяння шкоди життю та здоров'ю фізичних осіб, відсутності у водіїв обох транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння, впливу лікарських засобів (лікарських препаратів), що знижують увагу та швидкість реакції, а також за умови досягнення згоди таких водіїв щодо обставин скоєння дорожньо-транспортної пригоди, такі водії мають право без залучення відповідних підрозділів Національної поліції України

		спільно скласти для надання страховика (МТСБУ) повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду у паперовій чи електронній формі за формою і відповідно до інструкції, затверджених МТСБУ. Після складення такого повідомлення водії транспортних засобів мають право залишити місце дорожньо-транспортної пригоди та звільняються від обов'язку інформування відповідних підрозділів Національної поліції України про настання дорожньо-транспортної пригоди. У разі встановлення Національним банком України обмеження максимального розміру страхової виплати за внутрішніми договорами страхування при врегулюванні страхових випадків із складенням повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду за формою і відповідно до інструкції, затверджених МТСБУ, без участі працівників відповідних підрозділів Національної поліції України розмір страхової виплати за шкоду, заподіяну майну потерпілих осіб, не може перевищувати максимальний розмір, встановлений Національним банком України, що діяв на день настання страхового випадку. Якщо відповідно до Закону дорожньо-транспортну пригоду можна оформити без виклику Національної поліції, Ви можете скористатися інформаційною системою «Електронний Європротокол» (https://mtsbu.ua/dtp). 3. У разі оформлення документів про дорожньо-транспортну пригоду працівниками відповідних підрозділів Національної поліції України такі працівники зобов'язані встановити та зафіксувати необхідні відомості щодо чинних договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності учасників дорожньо-транспортної пригоди і сприяти проведенню представниками страховиків (МТСБУ) огляду місця дорожньо-транспортної пригоди і транспортних засобів, що стали її учасниками. 4. Водії, причетні до дорожньо-транспортної пригоди, власники пошкодженого (знищеного) майна зобов'язані зберігати пошкоджене (знищене) майно, у тому числі транспортні засоби, у тому стані, в якому воно перебувало після настання дорожньо-транспортної пригоди, до того часу, поки його не огляне представник страховика (у випадках, передбачених статтею 43 Закону, - МТСБУ), а також забезпечити можливість проведення огляду пошкодженого (знищеного) майна, у тому числі транспортного засобу, представниками страховика (МТСБУ). Страховик (МТСБУ) зобов'язаний провести огляд пошкодженого (знищеного) майна, у тому числі транспортного засобу, протягом 10 робочих днів з дня повідомлення страховика (МТСБУ) про дорожньо-транспортну пригоду чи в більший строк за зверненням осіб, зазначених у цій частині, щодо належного їм майна. Зазначені особи звільняються від обов'язку зберігання пошкодженого (знищеного) майна, у тому числі транспортних засобів, у тому стані, в якому воно перебувало після настання дорожньо-транспортної пригоди, якщо з причин, що не залежать від них, їхніх дій чи бездіяльності, представник страховика (у випадках, передбачених статтею 43 Закону, - МТСБУ) не провів огляд пошкодженого (знищеного) майна, у тому числі транспортного засобу, у строк, передбачений цим абзацом. Огляд представником страховика (у випадках, передбачених статтею 43 Закону, - МТСБУ) пошкодженого (знищеного) майна, у тому числі транспортного засобу, оформляється актом огляду, що складається у
--	--	---

		Страховик потерпілої особи, який прийняв заяву про страхову виплату відповідно до Закону, зобов'язаний її розглянути, прийняти рішення за результатами розгляду та, за умови відсутності випадків, визначених статтею 30 Закону, здійснити страхову виплату. У разі виявлення страховиком потерпілої особи факту подання заяви про страхову виплату страховику відповідальної особи раніше дня подання заяви про страхову виплату страховику потерпілої особи такий страховик потерпілої особи має право повернути відповідній потерпілій особі заяву про страхову виплату без розгляду. Відповідальним за дотримання вимог Закону під час прямого врегулювання страхового випадку є страховик, який здійснив таке врегулювання. Страховик потерпілої особи, який здійснив пряме врегулювання страхового випадку, має право зворотної вимоги до страховика відповідальної особи у розмірі фактично здійснених витрат на врегулювання страхового випадку та здійсненої страхової виплати з урахуванням положень частини п'ятої цієї статті. Розмір такої вимоги не може перевищувати розміру витрат, розрахованих відповідно до вимог Закону. Страховик відповідальної особи зобов'язаний на вимогу страховика потерпілої особи, який здійснив пряме врегулювання страхового випадку, компенсувати заявлений ним розмір вимог, визначений частиною четвертою цієї статті, протягом п'яти робочих днів з дня отримання вимоги, якщо інший розмір компенсації чи строк її здійснення не передбачено положенням про пряме врегулювання страхових випадків. Положення про пряме врегулювання страхових випадків затверджується радою МТСБУ із загальних питань та оприлюднюється на веб-сайті МТСБУ. Положення про пряме врегулювання страхових випадків може визначати особливості взаємодії страховиків, а також МТСБУ та страховиків при здійсненні прямого врегулювання страхових випадків, у тому числі порядок та умови розрахунків, порядок визначення розміру компенсації, порядок та умови функціонування компенсаційного фонду МТСБУ для забезпечення безперервності виконання зобов'язань у процесі прямого врегулювання страхових випадків (у разі необхідності його створення), а також порядок вирішення спорів між ними. Заява про страхову (регламентну) виплату та її розгляд страховиком (МТСБУ) (стаття 32 Закону). 1. Для отримання страхової (регламентної) виплати потерпіла особа чи інша особа, яка має право на її отримання (далі - заявник), подає страховику, а у випадках, передбачених статтею 43 Закону, - до МТСБУ, заяву про страхову виплату, заяву про регламентну виплату у строк, що не перевищує: 1) один рік з дня настання дорожньо-транспортної пригоди (у випадках, передбачених пунктом 4 частини першої статті 43 Закону, - з дня припинення членства страховика в МТСБУ), - якщо шкоду заподіяно майну потерпілої особи; 2) три роки з дня настання дорожньо-транспортної пригоди (у випадках, передбачених пунктом 4 частини першої статті 43 Закону, - з дня припинення членства страховика в МТСБУ), - якщо шкоду заподіяно життю або здоров'ю потерпілої фізичної особи. 2. Заява про страхову (регламентну) виплату має містити такі відомості:
--	--	---

		1) найменування страховика, якому подається заява, або МТСБУ; 2) прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) або найменування заявника, місце його фактичного проживання та місце реєстрації або місцезнаходження, адресу електронної пошти (адресу для листування), номер телефону та інші способи обміну повідомленнями між заявником та страховиком; 3) зміст майнової вимоги заявника про відшкодування заподіяної шкоди та документи, що підтверджують її розмір (за наявності); 4) інформацію та підтвердні документи про здійснені взаєморозрахунки осіб, відповідальність яких застрахована, або інших осіб, відповідальних за заподіяну шкоду, та потерпілих осіб; 5) дату подання заяви, підпис заявника. 3. До заяви про страхову (регламентну) виплату додаються: 1) паспорт громадянина, а в разі його відсутності - інший документ, який відповідно до законодавства України посвідчує особу заявника, якщо заявником є фізична особа; 2) документ, що посвідчує право заявника на отримання страхової виплати (довіреність, яка передбачає повноваження щодо отримання страхової виплати, договір оренди, свідоцтво про право на спадщину тощо), якщо заявник не є потерпілою особою (її законним представником); 3) довідка про присвоєння заявнику реєстраційного номера облікової картки платника податків, якщо заявником є фізична особа (крім фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера платника податків, офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті), унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності) та серія, номер і назва документа, що його посвідчує; 4) документ, що підтверджує право власності на пошкоджене майно на день настання дорожньо-транспортної пригоди, - у разі вимоги заявника про здійснення страхової виплати за шкоду, заподіяну майну потерпілої особи; 5) документи, що підтверджують витрати на евакуацію пошкодженого транспортного засобу та на оплату послуг стоянки, - у разі вимоги заявника про відшкодування таких витрат; 6) документи, що підтверджують заподіяння шкоди майну внаслідок пошкодження чи знищення дороги, дорожніх споруд, технічних засобів регулювання руху та іншого майна, - у разі вимоги заявника про здійснення відшкодування такої шкоди; 7) у разі вимоги про здійснення страхової (регламентної) виплати за шкоду, заподіяну здоров'ю потерпілої фізичної особи: а) документи, що згідно із законодавством підтверджують тимчасову втрату працездатності, або інші документи, що підтверджують заподіяння шкоди здоров'ю потерпілої фізичної особи внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, а також документи, що підтверджують строк лікування та/або здійснення витрат на лікування (за наявності) відповідно до частини першої статті 21 Закону, - у разі вимоги заявника про здійснення такого відшкодування; б) витяг з Електронного реєстру листків непрацездатності (копія паперового листка непрацездатності, засвідчена підписом керівника і печаткою (за наявності) за основним місцем роботи потерпілої фізичної особи) відповідно до статті 22 Закону - у разі вимоги заявника про здійснення такого відшкодування;
--	--	---

		в) документи, що підтверджують встановлення інвалідності потерпілій фізичній особі, а також (за наявності) документи, що підтверджують ступінь стійкої втрати чи зменшення професійної або загальної працездатності (у відсотках), суму середньомісячного заробітку (доходу) потерпілої фізичної особи до настання дорожньо-транспортної пригоди відповідно до частини першої статті 23 Закону, - у разі вимоги заявника про здійснення такого відшкодування; 8) у разі вимоги про страхову (регламентну) виплату у зв'язку із смертю потерпілої фізичної особи: а) свідоцтво про смерть потерпілої фізичної особи; б) документи, що посвідчують право осіб на утримання від померлої потерпілої фізичної особи або перебування осіб на утриманні потерпілої фізичної особи згідно з частиною другою статті 25 Закону, та документи, що підтверджують доходи померлої потерпілої фізичної особи за календарний рік, що передує року настання дорожньо-транспортної пригоди (за наявності), - у разі вимоги заявника про виплату страхового відшкодування у зв'язку із втратою годувальника; в) документи, що підтверджують сімейні, родинні відносини відповідно до частини другої статті 25 Закону, - у разі вимоги про відшкодування моральної шкоди у зв'язку із смертю годувальника; г) документи, що підтверджують факт поховання потерпілого та/або спорудження надгробного пам'ятника та здійснення відповідних витрат, - у разі вимоги заявника про виплату відшкодування у зв'язку із здійсненням витрат на поховання потерпілого; 9) відомості про реквізити банківського (платіжного) рахунку чи унікальний ідентифікатор отримувача страхової (регламентної) виплати - у випадках, передбачених частиною п'ятою статті 27 Закону; 10) документи про дорожньо-транспортну пригоду, оформлені працівниками відповідних підрозділів Національної поліції України відповідно до законодавства, або повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду за формою і відповідно до інструкції, затверджених МТСБУ, без участі працівників відповідних підрозділів Національної поліції України відповідно до частини другої статті 31 Закону; 11) документи, необхідні для ідентифікації та верифікації юридичної особи, якщо потерпілою особою є юридична особа, у випадках та в обсязі, встановлених Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»; 12) копія постанови суду по справі про адміністративне правопорушення, що набрала законної сили, якщо порушено провадження у справі про адміністративне правопорушення та дослідження обставин дорожньо-транспортної пригоди здійснювалося відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення, - на вимогу страховика (МТСБУ) у межах строку, передбаченого частиною четвертою цієї статті. Страховик (МТСБУ) має право вимагати копію постанови суду по справі про адміністративне правопорушення, що набрала законної сили, лише у разі складення протоколу про вчинення порушення Правил
--	--	---

		дорожнього руху стосовно двох або більше осіб за одним фактом дорожньо-транспортної пригоди або у разі наявності в документі про дорожньо-транспортну пригоду, оформленому працівниками відповідних підрозділів Національної поліції України відповідно до законодавства, чи в інших документах повідомлення учасника дорожньо-транспортної пригоди про його незгоду з обставинами такої дорожньо-транспортної пригоди; 13) копія вироку суду чи іншого рішення, що набрало законної сили, що підтверджує завершення кримінального провадження, якщо дослідження обставин дорожньо-транспортної пригоди здійснювалося у кримінальному провадженні та страховик (МТСБУ) у межах строку, передбаченого частиною четвертою цієї статті, вимагає надання такого документа; 14) документи, що підтверджують здійснення отримувачем страхової (регламентної) виплати витрат на оплату послуг з лікування потерпілої фізичної особи або ремонт її транспортного засобу у випадку, передбаченому абзацом сьомим частини четвертої статті 27 Закону, - у разі вимоги заявника про здійснення виплати на банківські (платіжні) рахунки таких осіб. Заявник має право надати документи, передбачені пунктами 1, 3, 4 та підпунктом "а" пункту 8 цієї частини (тобто з переліку пп. 6.1.3.3. ЗУСП), у вигляді засвідчених ним копій. Страховик (МТСБУ) має право вимагати для ознайомлення оригінали зазначених документів. Інші документи, передбачені цією частиною, надаються в оригіналах чи копіях, засвідчених органом, установою чи організацією, що їх видали, або страховиком (МТСБУ), або нотаріально, чи в іншій формі та у спосіб, рекомендовані страховиком (МТСБУ). 4. Якщо страховик (МТСБУ) протягом 30 календарних днів з дня отримання заяви про страхову (регламентну) виплату не повідомив заявника у зазначений у заяві спосіб про відсутність одного чи кількох документів, передбачених частиною третьою цієї статті, вважається, що заявник виконав вимоги частини третьої цієї статті та разом із заявою про страхову (регламентну) виплату подав усі передбачені цим Законом документи для здійснення такої виплати. 5. Граничний строк для прийняття рішення за заявою про страхову (регламентну) виплату становить 60 календарних днів з дня подання заяви та всіх необхідних у відповідному страховому випадку документів, передбачених частиною третьою статті 32 Закону, з урахуванням положень цієї частини та частини сьомої статті 32 Закону. У разі повідомлення страховиком (МТСБУ) заявника протягом строку, встановленого частиною четвертою статті 32 Закону, про неподання ним одного чи кількох документів, передбачених частиною третьою статті 32 Закону, перебіг граничного строку для прийняття рішення за заявою про страхову (регламентну) виплату зупиняється з дня надання (надсилання) такого повідомлення та поновлюється з наступного робочого дня після отримання страховиком (МТСБУ) таких документів у повному обсязі (останнього документа з усіх необхідних у разі надання їх не в повному обсязі). У разі проведення страховиком (МТСБУ) заходів з визначення (з'ясування) причин, обставин та наслідків дорожньо-транспортної пригоди, які включають здійснення експертиз та/або досліджень,
--	--	---

		граничний строк прийняття рішення за заявою про страхову (регламентну) виплату продовжується до отримання результатів таких експертиз та/або досліджень, але не може перевищувати 90 календарних днів з дня подання заяви та всіх необхідних у відповідному страховому випадку документів, передбачених частиною третьою статті 32 Закону. 6. Перебіг строків, передбачених частиною п'ятою статті 32 Закону, зупиняється з моменту отримання страховиком (МТСБУ) інформації про те, що дорожньо-транспортна пригода розглядається у цивільному, господарському, кримінальному провадженні або у справі про адміністративне правопорушення, у разі якщо страховик (МТСБУ) вимагав надання документів, передбачених пунктами 12 і 13 частини третьої статті 32 Закону, до дня, коли страховику (МТСБУ) стало відомо про набрання рішенням у такій справі законної сили. 7. Страховик (МТСБУ) безоплатно забезпечує: 1) надання заявнику консультацій щодо подання повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду та заяви про страхову (регламентну) виплату; 2) ознайомлення заявника (на його вимогу) з нормативно-правовими актами, що регулюють відносини у сфері страхування цивільно-правової відповідальності власників транспортних засобів, з порядком обчислення розміру страхової (регламентної) виплати; 3) надання заявнику (на його вимогу) копій документів щодо визначення розміру шкоди, порядку розрахунку та/або розміру страхової (регламентної) виплати. 8. Усі заяви (у тому числі заява про страхову (регламентну) виплату та додані до неї документи, передбачені частиною третьою статті 32 Закону) та вимоги при врегулюванні страхового випадку складаються у письмовій формі, у тому числі у формі електронного документа, електронного повідомлення, що надсилається на адресу електронної пошти страховика (МТСБУ) або через веб-сайт (МТСБУ). 9. Страховик (МТСБУ) зобов'язаний зберігати подані йому документи, що стосуються дорожньо-транспортної пригоди, протягом не менше семи років з дня здійснення страхової (регламентної) виплати або прийняття рішення про відмову у здійсненні страхової (регламентної) виплати. Інші умови встановлюються згідно з Законом «Про ОСЦПВ» та іншим законодавством України.
18	Порядок здійснення та розрахунку розміру страхових виплат	У разі настання страхового випадку страховик у межах страхових сум та згідно з умовами, зазначеними у внутрішньому договорі страхування, зобов'язаний у встановленому Законом порядку здійснити страхову виплату у зв'язку із шкодою, заподіяною внаслідок дорожньо-транспортної пригоди життю, здоров'ю та/або майну потерпілої особи, або прийняти обґрунтоване рішення про відмову в її здійсненні. Страхова (регламентна) виплата у разі заподіяння шкоди життю та здоров'ю потерпілої фізичної особи (стаття 20 Закону). 1. У разі заподіяння внаслідок дорожньо-транспортної пригоди шкоди життю та здоров'ю потерпілої фізичної особи здійснюється страхова (регламентна) виплата у зв'язку з: 1) лікуванням потерпілої фізичної особи; 2) тимчасовою втратою працездатності потерпілою фізичною особою;

		3) стійкою втратою чи зменшенням професійної або загальної працездатності потерпілої фізичної особи; 4) моральною шкодою, що полягає у фізичному болю та стражданнях, яких зазнала потерпіла фізична особа у зв'язку з каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я; 5) смертю потерпілої фізичної особи. 2. Розмір страхової (регламентної) виплати у разі заподіяння шкоди життю та здоров'ю потерпілої фізичної особи зменшується на документально підтверджену суму отриманого потерпілою фізичною особою (особою, яка має право на отримання відшкодування) від відповідальної за заподіяння шкоди особи, чи від іншої особи відшкодування (компенсації), здійсненого у зв'язку з дорожньо-транспортною пригодою. У такому разі компенсація витрат особи, яка здійснила таке відшкодування (компенсацію), здійснюється на умовах та в порядку, визначених статтею 34 Закону. 3. Загальний розмір усіх здійснених страхових (регламентних) виплат у разі заподіяння шкоди життю та здоров'ю однієї потерпілої фізичної особи не може перевищувати розмір страхової суми за таку шкоду, встановлений Законом. Страхова (регламентна) виплата у разі заподіяння шкоди життю та здоров'ю потерпілої фізичної особи (стаття 21 Закону). 1. Страхова (регламентна) виплата у зв'язку з лікуванням потерпілої фізичної особи здійснюється страховиком, а у випадках, передбачених частиною першою і пунктом 3 частини другої статті 43 Закону, - МТСБУ, у розмірі витрат, пов'язаних з доправленням, розміщенням, утриманням, діагностикою, лікуванням, протезуванням та реабілітацією потерпілої фізичної особи у відповідному закладі охорони здоров'я, включаючи витрати на спеціальний медичний, постійний сторонній догляд та придбання лікарських засобів (лікарських препаратів). Необхідність здійснення таких витрат документально підтверджується відповідним закладом охорони здоров'я, а розмір витрат - розрахунковим документом. Витрати, пов'язані з лікуванням потерпілої фізичної особи в іноземній державі, відшкодовуються за умови їх попереднього узгодження із страховиком, який має здійснити страхову виплату, або із МТСБУ (у разі здійснення регламентної виплати). 2. Якщо страховику (МТСБУ) не надано документи на підтвердження розміру витрат, зазначених у частині першій цієї статті, або їх документально підтверджений розмір є меншим за мінімальний розмір, визначений відповідно до частини третьої статті 21 Закону, страховик (МТСБУ) здійснює страхову (регламентну) виплату в розмірі, передбаченому частиною третьою статті 21 Закону. 3. Мінімальний розмір страхової (регламентної) виплати у зв'язку з лікуванням потерпілої фізичної особи становить 1/30 розміру мінімальної місячної заробітної плати, встановленої законом на дату настання страхового випадку, за кожний день лікування (тимчасової непрацездатності), але не більше ніж за 120 днів. 4. Не підлягають відшкодуванню витрати на лікування захворювань, клінічних станів потерпілої фізичної особи, які не мають клінічно вираженої картини перебігу, не підтверджені клінічними методами
--	--	--

		діагностики та/або не є наслідком дорожньо-транспортної пригоди. Страхова (регламентна) виплата у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності потерпілою фізичною особою (стаття 22 Закону). 1. Страхова (регламентна) виплата у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності потерпілою фізичною особою здійснюється страховиком, а у випадках, передбачених частиною першою і пунктом 3 частини другої статті 43 Закону, - МТСБУ, у розмірі суми втрачених (неотриманих) доходів за підтверджений відповідним закладом охорони здоров'я період втрати працездатності. 2. Втрачені (неотримані) доходи потерпілої фізичної особи оцінюються у розмірі: 1) для працюючої особи (особи, яка працює за трудовим договором) - неотриманої середньої заробітної плати (середнього розміру доходу) за період втрати працездатності, зазначений у листку непрацездатності, яка визначається відповідно до Цивільного кодексу України в частині визначення заробітку (доходу), втраченого внаслідок каліцтва або іншого ушкодження здоров'я фізичної особи, яка працювала за трудовим договором; 2) для фізичної особи - підприємця чи особи, яка забезпечує себе роботою самостійно, - неотриманого доходу, який визначається відповідно до Цивільного кодексу України в частині визначення доходу, втраченого внаслідок каліцтва або іншого ушкодження здоров'я фізичної особи - підприємця; 3) для непрацюючої повнолітньої особи - 1/30 розміру мінімальної місячної заробітної плати, встановленої законом на дату настання страхового випадку, за кожний день непрацездатності, підтверджений відповідним закладом охорони здоров'я. Страхова (регламентна) виплата у зв'язку із стійкою втратою чи зменшенням професійної або загальної працездатності потерпілої фізичної особи (стаття 23 Закону). 1. Страхова (регламентна) виплата у зв'язку із стійкою втратою чи зменшенням професійної або загальної працездатності потерпілої фізичної особи здійснюється страховиком, а у випадках, передбачених частиною першою і пунктом 3 частини другої статті 43 Закону, - МТСБУ, у розмірі заробітку (доходу), втраченого потерпілою фізичною особою, який визначається відповідно до Цивільного кодексу України. Також у зв'язку із стійкою втратою чи зменшенням професійної або загальної працездатності потерпілої фізичної особи до страхової (регламентної) виплати включаються витрати, пов'язані з необхідністю пристосування до нових умов життя потерпілої особи, а саме місця проживання, робочого місця, транспортного засобу такої особи (за наявності станом на день дорожньо-транспортної пригоди) потерпілої особи, що полягає у здійсненні комплексу заходів для створення умов для роботи, проживання, пересування потерпілої фізичної особи, максимально наближених до таких умов до моменту заподіяння шкоди її життю та здоров'ю внаслідок дорожньо-транспортної пригоди. Порядок розрахунку та перелік витрат, пов'язаних з необхідністю пристосування потерпілої фізичної особи до нових умов життя, визначаються Кабінетом Міністрів України.
--	--	--

		Ступінь стійкої втрати чи зменшення професійної або загальної працездатності (у відсотках) потерпілої фізичної особи внаслідок дорожньо-транспортної пригоди визначається у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. Страхова (регламентна) виплата здійснюється у формі анuitету - рівномірними послідовними щомісячними виплатами, якщо іншу періодичність виплат не узгоджено потерпілою фізичною особою і страховиком (МТСБУ), виплатами у розмірі втраченого (неотриманого) потерпілою фізичною особою середньомісячного заробітку (доходу) у зв'язку із стійкою втратою чи зменшенням професійної або загальної працездатності внаслідок дорожньо-транспортної пригоди протягом строку втрати працездатності (інвалідності) такої особи, але не більше ніж до досягнення нею мінімального віку, з якого особа має право на призначення пенсії за віком (без дотримання вимоги щодо наявності страхового стажу) у солідарній системі відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне пенсійне забезпечення, та не підлягає подальшому перерахунку. Розмір страхової (регламентної) виплати у зв'язку із стійкою втратою чи зменшенням професійної або загальної працездатності потерпілої фізичної особи у разі встановлення їй інвалідності (визнання потерпілої особи дитиною з інвалідністю) не може бути менше мінімального розміру, передбаченого частиною другою цієї статті. 2. Мінімальний розмір страхової (регламентної) виплати у зв'язку із стійкою втратою чи зменшенням професійної або загальної працездатності потерпілої фізичної особи у разі встановлення їй інвалідності (визнання малолітньої або неповнолітньої потерпілої особи дитиною з інвалідністю) становить: 1) у разі встановлення I групи інвалідності - 36 розмірів мінімальної місячної заробітної плати, встановленої законом на дату настання страхового випадку; 2) у разі встановлення II групи інвалідності - 18 розмірів мінімальної місячної заробітної плати, встановленої законом на дату настання страхового випадку; 3) у разі встановлення III групи інвалідності - 12 розмірів мінімальної місячної заробітної плати, встановленої законом на дату настання страхового випадку; 4) у разі визнання потерпілої особи дитиною з інвалідністю - 36 розмірів мінімальної місячної заробітної плати, встановленої законом на дату настання страхового випадку. 3. Страхова (регламентна) виплата у зв'язку із стійкою втратою чи зменшенням професійної або загальної працездатності потерпілої фізичної особи у мінімальному розмірі, передбаченому частиною другою статті 23 Закону, за письмовим зверненням такої особи здійснюється одноразово. Визначення розміру моральної шкоди, заподіяної потерпілій фізичній особі (стаття 24 Закону). Страховик, а у випадках, передбачених частиною першою та пунктом 3 частини другої статті 43 Закону, - МТСБУ, здійснює потерпілій фізичній особі, яка зазнала ушкодження здоров'я
--	--	--

		1. внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, відшкодування заподіяної їй моральної шкоди, що полягає у фізичному болю та стражданнях, яких зазнала потерпіла фізична особа у зв'язку з каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, у розмірі 10 відсотків страхової (регламентної) виплати у зв'язку з її лікуванням та/або втратою нею працездатності, розрахованої відповідно до статей 21 - 23 Закону. Страхова (регламентна) виплата у зв'язку із смертю потерпілої фізичної особи (стаття 25 Закону). 1. Страхова (регламентна) виплата у зв'язку із смертю потерпілої фізичної особи здійснюється, якщо смерть потерпілої фізичної особи настала протягом одного року з дня дорожньо-транспортної пригоди та є прямим її наслідком. 2. Страховик, а у випадках, передбачених частиною першою та пунктом 3 частини другої статті 43 Закону, - МТСБУ, у разі смерті потерпілої фізичної особи здійснює страхову (регламентну) виплату у зв'язку із втратою годувальника кожній особі, яка відповідно до Цивільного кодексу України в частині відшкодування шкоди, заподіяної смертю потерпілого, та з урахуванням положень Сімейного кодексу України має право на таке відшкодування, у розмірі, що розраховується відповідно до Цивільного кодексу України в частині відшкодування шкоди, заподіяної смертю потерпілого. Страхова (регламентна) виплата у зв'язку із втратою годувальника кожній особі, яка має право на таку виплату, здійснюється у формі ануїтету - рівномірними послідовними щомісячними виплатами, якщо іншу періодичність виплат не узгоджено особою, яка має право на таку страхову (регламентну) виплату, і страховиком (МТСБУ), протягом дії такого права та не підлягає подальшому перерахунку. Загальний мінімальний розмір страхової (регламентної) виплати особам, які перебували на утриманні одного померлого, за весь період її отримання не може становити менше 36 розмірів мінімальної місячної заробітної плати, встановленої законом на дату настання страхового випадку. Страхова виплата у зв'язку із смертю потерпілої фізичної особи у мінімальному розмірі, передбаченому абзацом третім цієї частини (згідно умов статті 25 Закону), за письмовими зверненнями осіб, які мають право на отримання відшкодування у зв'язку із втратою годувальника, здійснюється одноразово. 3. Страховик, а у випадках, передбачених частиною першою та пунктом 3 частини другої статті 43 Закону, - МТСБУ, відшкодовує моральну шкоду, заподіяну смертю потерпілої фізичної особи, її чоловіку (дружині), батькам (усиновлювачам) та дітям (усиновленим). Загальний розмір таких страхових (регламентних) виплат зазначеним особам стосовно одного померлого становить 25 розмірів мінімальної місячної заробітної плати, встановленої законом на дату настання страхового випадку. 4. Страховик (МТСБУ) здійснює страхову (регламентну) виплату особі, яка здійснила витрати на поховання та/або спорудження надгробного пам'ятника, за умови надання йому документів на
--	--	---

		підтвердження таких фактів та витрат. Загальний розмір такої виплати стосовно одного померлого не може перевищувати 12 розмірів мінімальної місячної заробітної плати, встановленої законом на дату настання страхового випадку, і не залежить від сум, отриманих особою за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням та соціальним забезпеченням. Страхова (регламентна) виплата у разі заподіяння шкоди майну потерпілої особи (стаття 26 Закону). 1. У разі заподіяння внаслідок дорожньо-транспортної пригоди шкоди майну потерпілої особи такій особі відшкодовуються матеріальні збитки, пов'язані з: 1) пошкодженням чи знищенням транспортного засобу потерпілої особи; 2) пошкодженням чи знищенням дороги, дорожніх споруд, технічних засобів регулювання руху; 3) пошкодженням чи знищенням іншого майна потерпілої особи, крім випадків, передбачених пунктом 6 частини першої статті 30 Закону; 4) проведенням робіт, необхідних для врятування потерпілих осіб внаслідок дорожньо-транспортної пригоди; 5) пошкодженням транспортного засобу внаслідок його використання для доправлення потерпілої особи до закладу охорони здоров'я, у тому числі забрудненням салону такого транспортного засобу; 6) доставкою (транспортуванням), зокрема з використанням спеціального автомобіля-евакуатора, пошкодженого транспортного засобу потерпілої особи з місця дорожньо-транспортної пригоди, якщо такий транспортний засіб не може рухатися самостійно. 2. Розмір страхової (регламентної) виплати у разі заподіяння шкоди майну потерпілої особи зменшується на суму отриманого потерпілою особою (особою, яка має право на отримання відшкодування) від особи, відповідальної за шкоду, чи від іншої особи відшкодування (компенсації), здійсненого (здійсненої) у зв'язку з дорожньо-транспортною пригодою. Компенсація витрат особи, відповідальність якої застрахована, або іншої особи, яка здійснила таке відшкодування (компенсацію), здійснюється на умовах та в порядку, визначених статтею 35 Закону. 3. Загальний розмір усіх здійснених страхових (регламентних) виплат у разі заподіяння шкоди майну потерпілої особи не може перевищувати розмір страхової суми за таку шкоду, встановленої Законом. Страхова (регламентна) виплата у разі пошкодження транспортного засобу (стаття 27 Закону). 1. Страхова (регламентна) виплата у разі пошкодження транспортного засобу розраховується як сума документально підтверджених витрат, пов'язаних із: 1) відновлювальним ремонтом пошкодженого транспортного засобу, включаючи пошкодження, зроблені умисно для врятування потерпілих осіб внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, у порядку, визначеному частинами другою і третьою цієї статті; евакуацією (доставкою) транспортного засобу в межах 150
--	--	---

		2) кілометрів (якщо інша відстань не погоджена між страховиком (МТСБУ) та потерпілою особою) від місця дорожньо-транспортної пригоди на території України до місця проживання потерпілої особи або до місця стоянки на території України, або до місця здійснення відновлювального ремонту на території України, а також від місця проживання потерпілої особи або місця стоянки на території України до місця здійснення відновлювального ремонту на території України; 3) оплатою послуг стоянки, якщо транспортний засіб з поважних причин необхідно перемістити на стоянку, але не більше ніж до дати отримання страхової виплати. 2. Витрати, пов'язані з відновлювальним ремонтом пошкодженого транспортного засобу (страхова (регламентна) виплата), відшкодовуються страховиком (МТСБУ) у розмірі вартості відновлювального ремонту, що забезпечує приведення транспортного засобу у стан, який мав такий транспортний засіб до настання дорожньо-транспортної пригоди, та визначається відповідно до частини третьої статті 27 Закону. 3. Вартість відновлювального ремонту пошкодженого транспортного засобу включає: 1) вартість складових частин (деталей) транспортного засобу, що потребують ремонту (заміни) у зв'язку з їх пошкодженням внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, відповідно до переліку, визначеного на підставі акта огляду транспортного засобу, складеного представником страховика (у випадках, передбачених частиною першою та пунктом 3 частини другої статті 43 Закону, - МТСБУ), або висновку суб'єкта оціночної діяльності, оцінювача, судового експерта, складеного відповідно до частини четвертої статті 31 Закону, а також вартість матеріалів, необхідних для здійснення відповідного ремонту; 2) вартість робіт з ремонту (заміни) складових частин (деталей) транспортного засобу, що потребують ремонту (заміни) у зв'язку з їх пошкодженням внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, відповідно до переліку, передбаченого пунктом 1 цієї частини (згідно умов статті 27 Закону). Для транспортного засобу, строк експлуатації якого до настання дорожньо-транспортної пригоди не перевищує п'ять років або щодо якого є чинними гарантійні зобов'язання виробника транспортного засобу, за умови документального підтвердження їх чинності, до розрахунку вартості складових частин (деталей) транспортного засобу, що потребують заміни новими, включається вартість невживаних складових частин (деталей), дозволених заводом-виробником для обслуговування відповідних транспортних засобів. Для інших транспортних засобів до розрахунку вартості складових частин (деталей) транспортного засобу, що потребують заміни, може включатися вартість складових частин (деталей) транспортного засобу, що відповідають технічним характеристикам такого транспортного засобу та є аналогом оригінальних складових частин (деталей) транспортного засобу. Під час ремонту транспортного засобу не допускається встановлення складових частин (деталей), що призведе до зміни конструкції транспортного засобу або до невідповідності технічного стану
--	--	---

транспортного засобу правилам дорожнього руху та технічної експлуатації.

4. Страховик (МТСБУ) здійснює відшкодування вартості відновлювального ремонту пошкодженого внаслідок дорожньо-транспортної пригоди транспортного засобу на банківський (платіжний) рахунок особи, яка відповідно до своїх установчих документів має право здійснювати діяльність з ремонту транспортних засобів.

Для здійснення відновлювального ремонту транспортного засобу, пошкодженого внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, відповідна особа обирається потерпілою особою з визначеного страховиком (МТСБУ) переліку.

Страховик (МТСБУ) у встановленому ним порядку визначає перелік осіб, які відповідно до своїх установчих документів мають право здійснювати діяльність з ремонту транспортних засобів та відповідають його вимогам, та оприлюднює його на своєму веб-сайті. Страховик (МТСБУ) зобов'язаний надати потерпілій особі інформацію про осіб, включених до переліку, передбаченого цією частиною.

Якщо визначений страховиком (МТСБУ) перелік включає менше трьох осіб, розташованих в межах 150 кілометрів від місця проживання потерпілої особи або місцезнаходження пошкодженого транспортного засобу, потерпіла особа має право самостійно обрати особу, яка відповідно до своїх установчих документів має право здійснювати діяльність з ремонту транспортних засобів.

У разі якщо строк експлуатації транспортного засобу до настання дорожньо-транспортної пригоди не перевищує п'ять років або щодо нього є чинними гарантійні зобов'язання виробника транспортного засобу, за умови документального підтвердження їх чинності, для здійснення відновлювального ремонту на вимогу потерпілої особи має бути визначений авторизований сервісний центр відповідного виробника, якщо визначений страховиком (МТСБУ) перелік не містить такого авторизованого сервісного центру.

За згодою страховика (МТСБУ) відшкодування вартості відновлювального ремонту пошкодженого транспортного засобу може здійснюватися на банківський (платіжний) рахунок особи, яка відповідно до своїх статутних документів має право здійснювати діяльність з ремонту транспортних засобів, за вибором потерпілої особи поза переліком, визначеним страховиком (МТСБУ).

5. У разі відмови потерпілої особи від здійснення страховиком (МТСБУ) відшкодування у порядку, визначеному частиною четвертою цієї статті, така страхова (регламентна) виплата здійснюється страховиком (МТСБУ) на банківський (платіжний) рахунок потерпілої особи в розмірі вартості відновлювального ремонту пошкодженого транспортного засобу, розрахованого страховиком (МТСБУ) з використанням ліцензованих програмно-технічних комплексів із розрахунку вартості відновлювальних ремонтів транспортних засобів чи суб'єктом оціночної діяльності, оцінювачем, судовим експертом на замовлення страховика (МТСБУ), а у випадку, передбаченому абзацом четвертим частини четвертої

		статті 31 Закону, - потерпілої особи, за вирахуванням суми податку на додану вартість або в розмірі витрат на здійснення відновлювального ремонту, погодженому між страховиком (МТСБУ) і потерпілою особою. 6. Страховик (МТСБУ) разом із здійсненням страхової (регламентної) виплати у зв'язку з пошкодженням транспортного засобу зобов'язаний відшкодувати потерпілій особі її документально підтверджені витрати, пов'язані з оплатою послуг суб'єкта оціночної діяльності, оцінювача, судового експерта, якщо потерпіла особа обрала їх самостійно для визначення розміру вартості відновлювального ремонту транспортного засобу, пошкодженого внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, у випадку, передбаченому абзацом четвертим частини четвертої статті 31 Закону. Страхова (регламентна) виплата у разі знищення транспортного засобу (стаття 28 Закону). 1. Транспортний засіб вважається знищеним, якщо вартість відновлювального ремонту перевищує ринкову вартість транспортного засобу станом на день настання дорожньо-транспортної пригоди до його пошкодження внаслідок дорожньо-транспортної пригоди. 2. Якщо транспортний засіб вважається знищеним внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, страхова (регламентна) виплата розраховується як сума: - матеріальних збитків, що визначаються як різниця між ринковою вартістю транспортного засобу на день настання дорожньо-транспортної пригоди до його пошкодження внаслідок дорожньо-транспортної пригоди та після пошкодження внаслідок дорожньо-транспортної пригоди; - документально підтверджених витрат, пов'язаних з евакуацією транспортного засобу з місця дорожньо-транспортної пригоди до місця проживання потерпілої особи або до місця стоянки такого транспортного засобу на території України. У разі досягнення згоди між потерпілою особою та страховиком (МТСБУ) щодо відчуження потерпілою особою на користь страховика (МТСБУ) знищеного транспортного засобу страхова (регламентна) виплата розраховується як сума: - ринкової вартості транспортного засобу на день настання дорожньо-транспортної пригоди до його пошкодження внаслідок дорожньо-транспортної пригоди; - документально підтверджених витрат, пов'язаних з евакуацією транспортного засобу з місця дорожньо-транспортної пригоди до місця проживання потерпілої особи або до місця стоянки такого транспортного засобу на території України. 3. Ринкова вартість транспортного засобу до його пошкодження внаслідок дорожньо-транспортної пригоди визначається суб'єктом оціночної діяльності, оцінювачем, судовим експертом або страховиком (МТСБУ) відповідно до положень законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні. Ринкова вартість транспортного засобу після його пошкодження внаслідок дорожньо-транспортної пригоди визначається страховиком
--	--	---

		(МТСБУ) на підставі цінової пропозиції, отриманої щодо заявленого для продажу пошкодженого транспортного засобу на аукціоні з продажу пошкоджених транспортних засобів, у тому числі що проводиться з використанням інформаційно-комунікаційних систем (онлайн-аукціон, торги). За домовленістю між страховиком (МТСБУ) та потерпілою особою вартість транспортного засобу, пошкодженого внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, може визначатися страховиком (МТСБУ) відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні. 4. Страховик (МТСБУ) разом із здійсненням страхової (регламентної) виплати у зв'язку із знищенням транспортного засобу зобов'язаний відшкодувати документально підтверджені витрати потерпілої особи на оплату послуг суб'єкта професійної оціночної діяльності, оцінювача, судового експерта, у разі якщо потерпіла особа обрала їх самостійно для визначення розміру вартості відновлювального ремонту, у випадку, передбаченому абзацом четвертим частини четвертої статті 31 Закону. Страхова (регламентна) виплата у разі пошкодження чи знищення іншого майна, ніж транспортний засіб (стаття 29 Закону). 1. У разі пошкодження чи знищення дороги, дорожніх споруд, технічних засобів регулювання руху та іншого майна, ніж транспортний засіб, страхова (регламентна) виплата визначається в розмірі матеріальних збитків, заподіяних внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, визначеному страховиком (МТСБУ) відповідно до положень законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні чи суб'єктом оціночної діяльності, оцінювачем, судовим експертом на замовлення страховика (МТСБУ), а у випадку, передбаченому частиною четвертою статті 31 Закону, - потерпілої особи або за домовленістю між страховиком (МТСБУ) та потерпілою особою. Повідомлення заявника про прийняте рішення за заявою про страхову (регламентну) виплату та порядок здійснення такої виплати (стаття 34 Закону). 1. Страховик (МТСБУ) зобов'язаний у строк, передбачений частиною п'ятою статті 32 Закону, письмово у спосіб, зазначений у заяві про страхову (регламентну) виплату, повідомити заявника про прийняте за його заявою рішення. 2. Страховик (МТСБУ) зобов'язаний здійснити страхову (регламентну) виплату протягом трьох робочих днів з дня направлення заявнику повідомлення про прийняте рішення за його заявою про здійснення такої виплати. 3. У разі прийняття рішення про відмову у здійсненні страхової (регламентної) виплати страховик (МТСБУ) зобов'язаний у повідомленні про прийняте рішення зазначити підстави для його прийняття. 4. Страховик (МТСБУ) вносить інформацію про прийняте рішення за заявою про страхову (регламентну) виплату до Єдиної централізованої бази даних у строк протягом п'яти робочих днів після його прийняття. У разі якщо відповідальними за заподіяння шкоди взаємопов'язаними, спільними діями є декілька осіб, розмір страхової
--	--	---

		5. (регламентної) виплати за кожну з таких осіб визначається страховиком, якому подано заяву про страхову виплату, а в разі подання заяви про регламентну виплату - МТСБУ, шляхом поділу розміру заподіяної шкоди пропорційно до кількості таких осіб. 6. Якщо дорожньо-транспортна пригода сталася за участю декількох транспортних засобів, що перебували у з'єднанні (у складі одного транспортного складу або під час буксирування із застосуванням жорсткого зчеплення чи з частковим навантаженням буксированого транспортного засобу на платформу або на спеціальний опорний пристрій), а також якщо транспортний засіб, що буксировався, від'єднався від транспортного засобу - тягача та продовжив рух, страхова виплата здійснюється страховиком, який уклав договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності щодо транспортного засобу - тягача, а якщо такий транспортний засіб є незабезпеченим - МТСБУ. 7. Страхова (регламентна) виплата здійснюється безпосередньо потерпілій особі, іншій особі, яка має право на її отримання, її спадкоємцю чи правонаступнику, їхнім законним представникам або погодженим з ними особам, які проводять чи провели лікування потерпілої фізичної особи, особі, яка здійснила витрати на лікування потерпілої фізичної особи, особі, яка здійснює чи здійснила ремонт транспортного засобу, шляхом переказу на банківський (платіжний) рахунок відповідної особи. Компенсація страховиком витрат особи, цивільно-правова відповідальність якої застрахована (стаття 35 Закону). 1. Особа, цивільно-правова відповідальність якої застрахована та яка спричинила дорожньо-транспортну пригоду, має право протягом одного року з дати настання дорожньо-транспортної пригоди звернутися до страховика, який застрахував відповідальність такої особи, а особа, відповідальність якої застрахована іноземною страховою компанією відповідно до умов міжнародної системи автомобільного страхування «Зелена картка», - до МТСБУ, із заявою про компенсацію своїх витрат з відшкодуванням шкоди, заподіяної здоров'ю, життю та/або майну потерпілої особи, визначених відповідно до цього Закону, якщо такі витрати здійснені за згодою страховика (МТСБУ) або на виконання рішення суду у справі, в якій учасником був страховик (МТСБУ). 2. Страховик (МТСБУ) за наявності документів, передбачених частиною третьою статті 32 Закону, та документів, що підтверджують витрати заявника, протягом 20 робочих днів з дня отримання заяви повідомляє особу, зазначену в частині першій статті 35 Закону, про прийняте за її заявою рішення про здійснення компенсації витрат або про відмову в компенсації витрат у випадках, передбачених статтею 30 Закону. 3. Страховик (МТСБУ) протягом трьох робочих днів з дня повідомлення особі, зазначеній у частині першій статті 35 Закону, про прийняте рішення про здійснення компенсації витрат здійснює страхову (регламентну) виплату шляхом перерахування коштів на банківський рахунок такої особи. Інші умови встановлюються згідно з Законом «Про ОСЦПВ» та іншим законодавством України.
--	--	---

19	Винятки із страхових випадків та підстави для відмови у страховій виплаті	Відповідно до Закону «Про ОСЦПВ» страхова виплата не здійснюється за шкоду: 1) заподіяну життю та здоров'ю особи, яка використовує транспортний засіб (по тексту або далі - водій) та спричинила дорожньо-транспортну пригоду; 2) заподіяну транспортному засобу, водій якого спричинив дорожньо-транспортну пригоду; 3) заподіяну майну, що перебувало у транспортному засобі, у тому числі вантажу, що перевозився транспортним засобом, водій якого спричинив дорожньо-транспортну пригоду; 4) заподіяну в разі використання транспортного засобу під час тренувальної поїздки перед офіційним змаганням чи для участі в такому змаганні, а також участі забезпечених транспортних засобів у спортивних заходах та інших заходах, включаючи перегони, змагання, тренування, тестування та демонстрацію в обмеженій та відмежованій зоні; 5) заподіяну внаслідок масових заворушень і групових порушень громадського порядку, війни або збройного конфлікту, воєнних дій, терористичного акту, стихійного лиха, вибуху, пожежі, не пов'язаних з дорожньо-транспортною пригодою; 6) заподіяну в разі пошкодження або знищення предметів антикваріату, виробів із дорогоцінних металів, дорогоцінного та напівдорогоцінного каміння, біжутерії, предметів релігійного культу, творів мистецтва, рукописів, грошових знаків, валютних цінностей, цінних паперів, документів, філателістичних, нумізматичних та інших колекційних речей (предметів); 7) що перевищує розмір страхової суми, передбачений статтею 14 Закону, незалежно від кількості потерпілих осіб та кількості осіб, відповідальних за заподіяну шкоду; 8) у частині штрафів та судових витрат, які повинен сплатити водій та/або власник транспортного засобу, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду; 9) у частині судових витрат, понесених у кримінальному провадженні, у тому числі якщо у кримінальному провадженні вирішено також цивільний позов; 10) заподіяну життю та здоров'ю пасажирів, які перебували у транспортному засобі, яким заволоділи внаслідок вчинення протиправних дій, що спричинив дорожньо-транспортну пригоду, якщо Страховик (МТСБУ) доведе, що потерпілі особи знали про протиправне заволодіння таким транспортним засобом та попри це добровільно стали його пасажирами; 11) заподіяну внаслідок перевезення небезпечного вантажу; 12) у частині втрати товарної вартості транспортного засобу, визначеної відповідно до законодавства; 13) заподіяну навколишньому природному середовищу внаслідок забруднення в результаті дорожньо-транспортної пригоди; 14) у частині упущеної вигоди; у частині вимог потерпілих осіб, якщо такі вимоги можуть бути задоволені на підставі чинного договору страхування відповідальності за шкоду, заподіяну життю та здоров'ю пасажирів під час користування автомобільним транспортом, та за шкоду, заподіяну вантажу, багажу при перевезенні, укладеного підприємством транспорту за класом страхування 10 відповідно до статті 4 Закону України «Про страхування».
----	---	--

		Страхова (регламентна) виплата не здійснюється також у разі: 1) настання під час використання транспортного засобу дорожньо-транспортної пригоди, внаслідок якої в особи, яка використовувала транспортний засіб, не виникла цивільно-правова відповідальність; 2) умисних дій потерпілої особи, спрямованих на настання дорожньо-транспортної пригоди, крім дій, вчинених у стані крайньої необхідності або необхідної оборони; 3) подання заяви про страхову (регламентну) виплату без документально підтверджених поважних причин після спливу строку, визначеного частиною першою статті 32 Закону; 4) подання заяви про компенсацію своїх витрат на відшкодування шкоди, заподіяної життю, здоров'ю та/або майну потерпілої особи, після спливу одного року з дня настання дорожньо-транспортної пригоди; 5) якщо вимога стосується здійснення страхової (регламентної) виплати особі, яка не належить до осіб, яким відповідно до Закону може бути здійснена така виплата; 6) невиконання потерпілою особою або іншою особою, яка має право на отримання відшкодування, обов'язків, визначених цим Законом, якщо це призвело до неможливості Страховика (МТСБУ) встановити факт дорожньо-транспортної пригоди, причини та обставини її настання або розмір заподіяної шкоди; 7) припинення зобов'язання у зв'язку з поєднанням боржника і кредитора в одній особі, у тому числі якщо транспортні засоби, що є учасниками дорожньо-транспортної пригоди, належать особі, яка спричинила дорожньо-транспортну пригоду, та потерпілій особі на праві спільної сумісної власності. Страховик (МТСБУ) не має права відмовити у здійсненні страхової (регламентної) виплати в інших випадках, ніж передбачені частинами першою та другою статті 30 Закону. Рішення Страховика про відмову у здійсненні страхової виплати повідомляється Страхувальнику у письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови (з урахуванням умов розділу 6, 7 ЗУСП). Страховик (МТСБУ) зобов'язаний у строк, передбачений частиною п'ятою статті 32 Закону, письмово у спосіб, зазначений у заяві про страхову (регламентну) виплату, повідомити заявника про прийняте за його заявою рішення. Інші умови встановлюються згідно з Законом «Про ОСЦПВ» та іншим законодавством України.
20	4. Інша інформація	
21	Форма договору страхування	Договір укладається виключно в письмовій формі з дотриманням вимог Цивільного кодексу України, встановлених до письмової форми правочину, та оформляється у паперовій формі. Внутрішні договори страхування укладаються за формою, визначеною згідно законодавства, а також у відповідності до умов Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» № 3720-ІХ від 21 травня 2024 року та інших нормативно-правових актів Регулятора (НБУ) та МТСБУ.
22	Канал(и) реалізації страхового продукту	Головний офіс Страховика, та Страхові посередники, з якими співпрацює Страховик.

23	Інша інформація про страховий продукт	Страховий продукт «Страхування ОСЦПВВНТЗ «Автоцивілка» https://skarbnysia.ua/sp/zahalni-umovy-strahovyyh-produktiv/strahuvannya-ostspvvntz2 Договір страхування не є додатковим до інших товарів, робіт та послуг, які не є страховими. Договором страхування не передбачено додаткові чи супутні послуги Страховика та/або третіх осіб, пов'язані з укладанням договору страхування.
24	Посилання на документи, у яких міститься повна інформація про стандартний страховий продукт	Повна інформація про стандартний страховий продукт міститься в: - Законі України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів»; - Загальних умовах страхового продукту зі «Страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів», що розміщені на веб-сайті Страховика за посиланням: https://skarbnysia.ua/sp/zahalni-umovy-strahovyyh-produktiv/strahuvannya-ostspvvntz2 в розділі «Страхові продукти».
25	Додаткова інформація	Можливі наслідки для споживача в разі невиконання ним обов'язків, визначених договором страхування, включаючи несвоєчасне повідомлення про настання страхового випадку без поважних причин та несвоєчасну сплату страхової премії або її наступної частини: Право зворотної вимоги страховика (МТСБУ) до особи, відповідальної за заподіяння шкоди (стаття 37 Закону). 1. Страховик після здійснення страхової виплати має право зворотної вимоги до: 1) особи, цивільно-правова відповідальність якої застрахована, яка спричинила дорожньо-транспортну пригоду (особи, яка відповідно до закону несе цивільну відповідальність за заподіяну шкоду), якщо: а) така особа керувала транспортним засобом у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських засобів (лікарських препаратів), що знижують увагу та швидкість реакції; б) така особа керувала транспортним засобом без права на керування транспортним засобом, у тому числі відповідної категорії; в) така особа після дорожньо-транспортної пригоди за її участю самовільно залишила місце дорожньо-транспортної пригоди (крім випадку, передбаченого частиною другою статті 31 Закону) чи відмовилася від проходження відповідно до встановленого порядку огляду щодо стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських засобів (лікарських препаратів), що знижують увагу та швидкість реакції, або така особа до проведення зазначеного огляду вжила алкоголь, наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги, а також лікарські засоби (лікарські препарати), виготовлені на їх основі (крім тих, що входять до офіційно затвердженого складу аптечки або призначені медичним працівником); г) дорожньо-транспортна пригода визнана у встановленому законодавством порядку безпосереднім наслідком невідповідності технічного стану та обладнання транспортного засобу вимогам стандартів, що стосуються безпеки дорожнього руху та охорони навколишнього середовища, правил дорожнього руху та технічної експлуатації;

		г) така особа використовувала транспортний засіб для вчинення кримінального правопорушення; 2) органів управління автомобільними дорогами (вулицями), інших осіб, на балансі або у власності яких перебуває автомобільна дорога, якщо шкоду внаслідок дорожньо-транспортної пригоди заподіяно через невідповідний стан такої дороги; 3) страхувальника, особи, цивільно-правова відповідальність якої застрахована, особи, яка отримала страхову виплату, якщо її дії або дії її працівників були умисно спрямовані на настання страхового випадку, крім дій, вчинених у стані крайньої необхідності або необхідної оборони; 4) особи, яка спричинила дорожньо-транспортну пригоду, або особи, яка відповідно до закону несе цивільну відповідальність за заподіяну шкоду, у разі використання транспортного засобу з недотриманням умов, визначених статтею 13 Закону, якщо внутрішній договір страхування укладено з особливостями, визначеними статтею 13 Закону. 2. Вищевказані вимоги встановлюються у розмірі суми страхової (регламентної) виплати та фактичних витрат, понесених Страховиком (МТСБУ) у зв'язку з її здійсненням. У разі якщо виплату здійснено страховиком потерпілої особи відповідно до статті 19 Закону, право вимоги з підстав, передбачених частиною першою цієї статті, належить страховику відповідальної особи (МТСБУ) і визначається у розмірі суми страхової виплати, здійсненої страховиком потерпілої особи, та витрат, понесених такими страховиками у зв'язку з її здійсненням. Інші відповідні умови встановлюються згідно з Законом України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» № 3720-IX від 21 травня 2024 року та іншим законодавством України та у відповідності до умов Загальних умов Страхового продукту
--	--	--